EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 30.6.2025
COM(2025) 317 final

KOMISSION KERTOMUS EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

Välikertomus jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista annetun direktiivin 2011/85/EU muuttamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2024 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2024/1265 täytäntöönpanon edistymisestä

{SWD(2025) 161 final}

KOMISSION KERTOMUS EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

Välikertomus jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista annetun direktiivin 2011/85/EU muuttamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2024 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2024/1265 täytäntöönpanon edistymisestä

1. JOHDANTO

Neuvoston direktiivi 2011/85/EU jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista[1] tuli voimaan joulukuussa 2011. Se oli tärkeä osa talouden ohjausjärjestelmän vahvistamista koskevaa lainsäädäntöpakettia, joka tunnetaan myös six pack -lainsäädäntöpakettina. Direktiivissä asetetaan ensimmäistä kertaa vähimmäisvaatimukset EU:n jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksille. Kuten direktiivissä säädetään, koko talouden valvontajärjestelmää tarkistettiin hiljattain ottaen huomioon vuodesta 2011 lähtien saadut kokemukset. Tämä johti vakaus- ja kasvusopimusta koskevaan uudistukseen, joka tuli voimaan 30. huhtikuuta 2024. Tässä yhteydessä neuvoston direktiiviä 2011/85/EU muutettiin neuvoston direktiivillä (EU) 2024/1265.[2]

Direktiivillä 2011/85/EU oli otettu käyttöön vähimmäisvaatimukset julkisen talouden tilinpitoa ja tilastotietojen raportointia koskeville järjestelmille, ennusteiden laatimista julkisen talouden suunnittelua varten koskeville säännöille ja menettelyille, maakohtaisille numeerisille finanssipoliittisille säännöille, julkisen talouden keskipitkän aikavälin kehyksille sekä mekanismeille, joilla säännellään julkisen talouden suhteita viranomaisten välillä julkisyhteisöjen eri alasektoreilla. Tarkastelu kattoi kaikki nämä säännökset. Siinä tarkasteltiin, olivatko ne edelleen merkityksellisiä ja oliko ne ymmärretty ja oliko niitä sovellettu aiotulla tavalla. Samassa yhteydessä tarkasteltiin kuitenkin myös uutta kehitystä. Erityisesti itsenäisten finanssipolitiikan instituutioiden rooli on kasvanut merkittävästi sitten vuoden 2011, ja ilmastonmuutoksen finanssipoliittisten vaikutusten käsittelystä on tullut yhä kiireellisempää. EU:n jäsenvaltioiden on saatettava direktiivi (EU) 2024/1265 ja siitä direktiiviin 2011/85/EU johtuvat muutokset osaksi kansallista lainsäädäntöään viimeistään 31. joulukuuta 2025.

Direktiivin (EU) 2024/1265 2 artiklan 5 kohdan mukaan ”[k]omissio laatii välikertomuksen tämän direktiivin tärkeimpien säännösten täytäntöönpanon edistymisestä jäsenvaltioiden antamien asiaankuuluvien tietojen perusteella. Välikertomus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2025”. Tätä varten komissio toimitti maaliskuussa 2025 talous- ja rahoituskomitealle (varajäsenet) kyselylomakkeen, jossa jäsenvaltioille annettiin mahdollisuus antaa yksityiskohtaisia tietoja käytössä olevista toimenpiteistä, jo käynnistetyistä uudistuksista ja erityisistä suunnitelmista. Tämä edistymistä käsittelevä välikertomus perustuu näin ollen pääasiassa jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin. Useimmat jäsenvaltiot toimittivat vastauksensa huhtikuuhun 2025 mennessä.[3]

---

1 EUVL L 306, 23.11.2011, s. 41.

2 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1263, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2024., neuvoston asetus (EU) 2024/1264, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2024, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1265, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2024, jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista annetun direktiivin 2011/85/EU muuttamisesta.

3 Kuusi jäsenvaltiota ilmoitti tietonsa toukokuussa 2025.

Yksityiskohtaiset maakohtaiset tiedot esitetään liitteenä olevassa komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa (SWD(2025) 161).

Välikertomuksen tarkoituksena on tiedottaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja suurelle yleisölle, miten direktiiviin 2011/85/EU tehtyjen muutosten saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä on edistytty. Sen vuoksi sitä ei tulisi pitää arviona siitä, noudattaako kansallinen lainsäädäntö muutetun direktiivin säännöksiä. Kyseinen arviointi tehdään vasta sen jälkeen, kun määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä on EU:n lainsäädännön mukaisesti päättynyt. Jotta voitaisiin tarjota sopiva kokonaiskuva, kertomuksen 2 jakso on jaettu viiteen alajaksoon, jotka vastaavat direktiiviin tehtyjen muutosten keskeisiä kohteita. Lopuksi esitetään yhteenveto tärkeimmistä havainnoista.

2. EDISTYMINEN DIREKTIIVIN KESKEISTEN SÄÄNNÖSTEN SAATTAMISESSA OSAKSI KANSALLISTA LAINSÄÄDÄNTÖÄ

2.1 Muutokset kirjanpitoa, tilastoja ja avoimuutta koskeviin säännöksiin (direktiivin 2011/85/EU 3 artikla ja 14 artiklan 1 kohta)

Terveen finanssipolitiikan on perustuttava luotettavaan julkisen talouden raportointiin. Kattavat, oikea-aikaiset ja tarkat tiedot talousarvion toteuttamisesta ovat olennaisen tärkeitä päätöksentekijöille, koska niillä varmistetaan, että talousarviot toteutetaan oikein, että mahdollisia poikkeamia suunnitelmista seurataan oikea-aikaisesti ja että julkisen talouden suunnittelu on ajantasaista. Kattava ja johdonmukainen raportointi julkisesta taloudesta edellyttää avoimuutta suhteessa tekijöihin, jotka mahdollisesti vaikuttavat talousarvioon joko suoraan tai välillisesti. Tällaisia voivat olla esimerkiksi elimet ja rahastot, jotka eivät ole osa säännönmukaista talousarviota vaan kuuluvat julkisyhteisöihin, sekä verotuet ja ehdolliset sitoumukset.

Direktiiviin 2011/85/EU tältä osin tehdyt muutokset koskivat pääasiassa julkista taloutta koskevien tietojen julkista saatavuutta kaikkien Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmässä (EKT 2010) määriteltyjen julkisyhteisöjen alasektoreiden osalta. Erityisesti kuukausittaiset ja neljännesvuosittaiset kassaperusteiset tiedot (tai vastaavat tiedot julkisesta tilinpidosta) korvattiin velkaa ja alijäämiä koskevilla neljännesvuosittaisilla tiedoilla kaikkien julkisyhteisöjen alasektoreiden osalta. Jos jäsenvaltiolla on käytössään yhdistettyjä, kattavia ja kansallisella tasolla yhdenmukaistettuja suoriteperusteisia tilinpitojärjestelmiä, alasektorikohtaisia neljännesvuosittaisia alijäämää koskevia tietoja ei kuitenkaan vaadita. Muut muutokset koostuvat pääasiassa selvennyksistä ja päivityksistä, jotka tekstiin on tehty sen tulkinnasta vuodesta 2011 lähtien saatujen kokemusten perusteella.

Kolmasosa jäsenvaltioista katsoi, että tiettyjen julkista taloutta koskevien tietojen raportointitiheyden tarkistaminen (3 artiklan 2 kohtaan tehty pääasiallinen muutos), joka myös riippuu suoriteperusteisen kirjanpidon yleisyydestä, on saatettu kaikilta osin osaksi kansallista lainsäädäntöä. Jäsenvaltioista toinen kolmasosa puolestaan katsoi, että tämä on saavutettu osittain. Vaikka kaikki vastaajat eivät ilmoittaneet, aikovatko ne noudattaa uutta vaatimusta raportoimalla alijäämää koskevat neljännesvuosittaiset tiedot vai viittaamalla suoriteperusteisen tilinpitojärjestelmänsä eräpäivään, vaihtoehtoja aikoi käyttää noin viidesosa jäsenvaltioista. Loput vastaajista keskittyivät enemmän suunniteltuun prosessiin. Osa mainitsi tiettyjä tarkistettavia lakeja, osa vastasi ylimalkaisemmin.

Kolmasosa jäsenvaltioista katsoi, että ne ovat jo täyttäneet selvennetyn vaatimuksen julkaista myös monivuotisten talousarviomenettelyjen yhteydessä tiedot elimistä ja rahastoista, jotka eivät ole osa talousarviota mutta jotka kuuluvat julkisyhteisöihin, sekä niiden yhdistetystä vaikutuksesta julkisen talouden rahoitusasemaan (14 artiklan 1 kohta). Noin viidesosa

jäsenvaltioista suunnittelee erityisiä toimia, kun taas viidesosa aikoi edelleen arvioida, onko erityisille toimille tarvetta.

Direktiivin 2 artiklaan ja 3 artiklan 1 kohtaan tehtyjen pienempien muutosten ei ilmoitettu edellyttävän erityisiä muutoksia kansalliseen lainsäädäntöön.

Lisäksi muutetun direktiivin 16 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”[k]omissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 ja sen jälkeen viiden vuoden välein kertomuksen, jossa esitetään tilannekatsaus seuraavista: a) julkisyhteisöjen julkinen tilinpito unionissa ottaen huomioon kansainvälisten julkisen sektorin tilinpäätösstandardien soveltuvuudesta jäsenvaltioille vuonna 2013 tehdyn arvioinnin jälkeen saavutetun edistyksen”. Tältä osin vaatimus tämän kertomuksen julkaisemisesta ennen vuoden 2025 päättymistä korostaa entisestään, kuinka tärkeää on seurata luotettavan suoriteperusteisen julkisen tilinpidon toteutumista ja kehitystä EU:ssa.

2.2 Itsenäisiä finanssipolitiikan instituutioita koskevat uudet säännökset (direktiivin 2011/85/EU 2 artikla ja 8 a artikla)

Itsenäisten finanssipolitiikan instituutioiden merkitys on kasvanut merkittävästi sen jälkeen, kun direktiivi 2011/85/EU tuli voimaan. Direktiivissä on vuodesta 2011 lähtien kehotettu riippumattomia elimiä tai toiminnallisesti jäsenvaltioiden finanssipolitiikasta vastaavista viranomaisista riippumattomia elimiä seuraamaan, noudattavatko jäsenvaltiot kansallisia numeerisia finanssipoliittisia sääntöjään. Kansallisia julkisen talouden korjausmekanismeja koskeviin yhteisiin periaatteisiin (jotka otettiin käyttöön talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta tehdyn hallitustenvälisen sopimuksen III osastossa ”Finanssipoliittinen sopimus”) sisällytettiin vuonna 2012 riippumattomia seurantaelimiä koskevia vähimmäisvaatimuksia. Myöhemmin euroalueeseen sovellettavassa asetuksessa 2013/473/EU tällaisia elimiä kehotettiin laatimaan tai vahvistamaan vuotuisen ja keskipitkän aikavälin julkisen talouden suunnittelun perustana olevat makrotalouden ennusteet.

Direktiiviin 2011/85/EU tehdyillä muutoksilla yhdistetään kaikki nämä olemassa olevat osatekijät ja aletaan soveltaa niitä kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Muutoksilla terävöitetään ja parannetaan riippumattomuuden takeita (esimerkiksi korostamalla itsenäisten finanssipolitiikan instituutioiden viestintävalmiuksia, pyytämällä vakaita resursseja ja oikea-aikaista tiedonsaantia sekä vaatimalla, että itsenäisistä finanssipolitiikan instituutioista tehdään säännöllisesti ulkoisia arviointeja). Osa uusista tehtävistä liittyy uudistettuun vakaus- ja kasvusopimukseen. Muita uusia tehtäviä ovat muun muassa kansallisen julkisen talouden kehyksen yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden ja vaikuttavuuden arvioiminen sekä osallistuminen pyynnöstä kuulemisiin ja keskusteluihin parlamentissa. Lisäksi kansallisille viranomaisille otetaan käyttöön ”noudata tai selitä” -periaate itsenäisten finanssipolitiikan instituutioiden arvioinnin osalta.

Ei ole yllättävää, että kaikki jäsenvaltiot ovat jo ottaneet kansallisessa lainsäädännössään huomioon osan tai jopa suuren osan itsenäisiä finanssipolitiikan instituutioita koskevista muutoksista, sillä muutoksilla yhdistetään jossakin määrin EU:n lainsäädäntöön tai finanssipoliittiseen sopimukseen liittyviä olemassa olevia säännöksiä. Puola on erityistapaus, koska maassa ei vielä ole toiminnassa olevaa itsenäistä finanssipolitiikan instituutiota. Puolan toimittamien tietojen perusteella asiaa koskeva lainsäädäntö tuli kuitenkin voimaan tammikuussa 2025 ja itsenäinen finanssipolitiikan instituutio perustetaan 1. tammikuuta 2026 mennessä.

Kolmasosa jäsenvaltioista katsoi, että useimmat 8 a artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetyt riippumattomuuden takeet on jo otettu huomioon niiden kansallisessa lainsäädännössä, kun

taas yli kolmasosa katsoi, että toimenpiteitä on vielä toteutettava. Poikkeuksena on uusi vaatimus tehdä itsenäisistä finanssipolitiikan instituutioista säännöllisiä ulkoisia arviointeja. Tämän osalta vain hyvin harvat jäsenvaltiot ilmoittivat, että niillä on käytössään tarvittava lainsäädäntö. Useissa tapauksissa vakiintuneiden käytäntöjen ilmoitettiin olevan uusien vaatimusten mukaisia. Lainsäädännön kodifiointi on silti välttämätöntä.

Itsenäisten finanssipolitiikan instituutioiden tehtävien osalta jäsenvaltiot ovat käyttäneet hyväksi tilaisuutta, jonka direktiivin säännösten saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä tarjoaa, täsmentääkseen institutionaalisia rakenteita tai niiden perustana olevaa lainsäädäntöä. Tämä voi selittää, miksi yli kolmasosa jäsenvaltioista ilmoitti, että saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ei ole saatu päätökseen kaikkien itsenäisten finanssipolitiikan instituutioiden nykyisten oikeudellisten tehtävien (eli julkisen talouden suunnittelun perustana olevien makrotalouden ennusteiden laatimisen tai vahvistamisen ja kansallisten finanssipoliittisten sääntöjen noudattamisen seurannan) osalta. Vastaavasti oikeudellisessa rakenteessa on edelleen usein otettava huomioon vakaus- ja kasvusopimuksen ennaltaehkäisevässä ja korjaavassa osiossa asetetut itsenäisten finanssipolitiikan instituutioiden uudet tehtävät sekä kansallisten julkisen talouden kehysten yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden ja vaikuttavuuden säännölliseen arvioimiseen liittyvä tehtävä.

Samoin vaikka ”noudata tai selitä” -periaate on jossakin määrin käytössä monissa jäsenvaltioissa (koska se otettiin käyttöön finanssipoliittiseen sopimukseen liittyvissä yhteisissä periaatteissa), sitä on kuitenkin mukautettava, jotta sitä voitaisiin käyttää laajemmin direktiiviin tehtyjen muutosten mukaisesti.

2.3 Julkisen talouden keskipitkän aikavälin kehyksiä koskeviin säännöksiin tehdyt muutokset (direktiivin 2011/85/EU 2, 9, 10 ja 11 artikla)

Direktiivin 2011/85/EU mukaan jäsenvaltioiden on laadittava uskottava, tehokas julkisen talouden keskipitkän aikavälin kehys, jonka avulla ne voivat ulottaa julkisen talouden suunnittelun vuotuista horisonttia pidemmälle ja jolla näin ollen edistetään johdonmukaisempaa, tehokkaampaa ja mahdollisesti kunnianhimoisempaa politiikkaa keskipitkällä aikavälillä. Kehyksen on sisällettävä monivuotiset julkisen talouden tavoitteet yhdessä muuttumattomaan politiikkaan perustuvien, kutakin keskeistä tulo- ja menoerää koskevien ennusteiden kanssa sekä selitykset suunnitelluista keskipitkän aikavälin toimista, joilla kurotaan kiinni kuilu, joka vallitsee muuttumattomaan politiikkaan perustuvien ennusteiden ja politiikan tavoitteiden välillä. Lisäksi sen on sisällettävä arvio siitä, miten suunnitellut toimet todennäköisesti vaikuttavat julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyyteen.

Direktiiviin 2011/85/EU tehdyillä muutoksilla parannetaan julkisen talouden keskipitkän aikavälin kehyksen vaadittuja osia, koska muutoksissa edellytetään kuvausta suunnitelluista uudistuksista ja investoinneista sekä arviointia suunniteltujen toimien vaikutuksista kestävään ja osallistavaan kasvuun. Niissä myös selvennetään, että vuotuisten talousarvioiden on oltava linjassa keskipitkän aikavälin suunnittelun kanssa.

Direktiivissä olevan julkisen talouden keskipitkän aikavälin kehystä koskevan määritelmän on ilmoitettu olevan käytössä jo neljäsosassa jäsenvaltioista. Noin neljäsosa vastaajista ilmoitti aikovansa saattaa säännöksen osaksi kansallista lainsäädäntöään tai suunnittelevansa sen tekemistä selvän aikataulun mukaisesti ennen vuoden 2025 loppua tai siihen mennessä. Neljännes jäsenvaltioista ei antanut tietoja arviostaan säännöksen osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen tilanteesta tai tarpeesta toteuttaa lisätoimenpiteitä.

Puolet jäsenvaltioista ilmoitti saattaneensa kokonaan tai osittain osaksi kansallista lainsäädäntöään säännöksen, joka koskee sen varmistamista, että kansallinen kehys perustuu

kattaviin, läpinäkyviin julkisen talouden kansallisiin keskipitkän aikavälin tavoitteisiin, jotka ovat linjassa maakohtaisten numeeristen finanssipoliittisten sääntöjen ja asetuksen (EU) 2024/1263 asiaa koskevien säännösten kanssa. Yli kolmasosa vastaajista ilmoitti, että näitä säännöksiä ei ole vielä saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Vastaavasti yli kolmasosa jäsenvaltioista ilmoitti saattaneensa kokonaan tai osittain osaksi kansallista lainsäädäntöään säännöksen, joka edellyttää kuvausta kestävään ja osallistavaan kasvuun vaikuttavista suunnitelluista uudistuksista ja investoinneista. Noin puolet vastaajista ilmoitti aikovansa saattaa tämän säännöksen osaksi kansallista lainsäädäntöään tai suunnittelevansa sen tekemistä selvän aikataulun mukaisesti tai vuoden 2025 loppuun mennessä.

Noin neljäsosassa tapauksista jäsenvaltiot ilmoittivat, että käytössä on kansallisia säännöksiä, jotka koskevat sen arvioimista, miten suunnitellut toimet vaikuttavat kestävään ja osallistavaan kasvuun. Vastaava osuus jäsenvaltioista kertoi, että näitä säännöksiä ei ole vielä saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Jäsenvaltioista 13 ilmoitti saattaneensa kokonaan tai osittain osaksi kansallista lainsäädäntöään säännöksen, joka koskee sen varmistamista, että vuotuinen talousarviolainsäädäntö on julkisen talouden kansallisten keskipitkän aikavälin tavoitteiden mukaista. Kymmenen jäsenvaltiota joko ei toimittanut tietoja tämän vaatimuksen osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen tilanteesta tai ilmoitti, että sitä ei ole vielä saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kahdeksan jäsenvaltiota antoi selviä viitteitä osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamiselle suunnittelemastaan aikataulusta, kun taas viisi jäsenvaltiota ei vielä määritellyt aikatauluaan.

Yhdeksän jäsenvaltiota ilmoitti jo saattaneensa 11 artiklaan tehdyt selvennykset kokonaan tai osittain osaksi kansallista lainsäädäntöään. Viisi jäsenvaltiota ilmoitti aikovansa noudattaa vuoden 2025 loppuun asetettua osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen määräaikaa.

2.4 Luonnonkatastrofeista ja ilmastonmuutoksesta johtuviin makrotalouden ja finanssipolitiikan riskeihin liittyviä raportointivaatimuksia koskevat uudet säännökset (direktiivin 2011/85/EU 9 artiklan 2 kohdan d alakohta ja 14 artiklan 3 kohta)

Direktiivin 2011/85/EU voimaantulon jälkeen ilmastonmuutoksen ja luonnonkatastrofien vaikutukset finanssipolitiikkaan ovat käyneet yhä ilmeisemmiksi. Nämä kaksi näkökohtaa liittyvät toisiinsa mutta eivät ole identtiset. Jäsenvaltiot kärsivät useammin toistuvista ja vakavammista luonnonkatastrofeista, jotka liittyvät usein lämpötilojen nousuun. Niistä voi aiheutua huomattavia kustannuksia julkiselle taloudelle sekä merkittäviä ehdollisia sitoumuksia. Ilmastonmuutokseen liittyvät julkiselle taloudelle aiheutuvat kustannukset voivat johtua myös hillitsemis- ja sopeutumistoimenpiteistä.

Direktiivillä (EU) 2024/1265 otetaan sen vuoksi käyttöön uusia vaatimuksia direktiiviin 2011/85/EU. Jäsenvaltioita pyydetään nyt arvioimaan ennakoidun politiikan vaikutuksia julkisen talouden keskipitkän ja pitkän aikavälin kestävyyteen ottaen huomioon ilmastonmuutoksesta johtuvat makrotalouden ja finanssipolitiikan riskit julkisen talouden keskipitkän aikavälin suunnittelua koskevissa asiakirjoissaan. Niiden on julkaistava tietoja luonnonkatastrofeista ja ilmastoon liittyvistä ehdollisista sitoumuksista sekä raportoitava katastrofeista julkiselle taloudelle aiheutuvista kustannuksista. Kun otetaan huomioon näiden tehtävien monimutkaisuus ja asiassa tapahtuva nopea kehitys, kaikkia näitä vaatimuksia on noudatettava ”mahdollisuuksien mukaan”. Kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen yhteydessä jäsenvaltioita pyydetään sisällyttämään kansalliseen lainsäädäntöönsä säännöksiä, joilla varmistetaan tarvittava arviointi ja raportointi.

Vain muutamiin kansallisiin finanssipolitiikan kehyksiin sisältyy jo – kokonaan tai osittain – säännöksiä, joissa otetaan huomioon makrotalouden ja finanssipolitiikan riskit, jotka johtuvat ilmastonmuutoksesta ja sen ympäristö- ja jakaumavaikutuksista, arvioitaessa ennakoidun keskipitkän aikavälin politiikan vaikutuksia julkisen talouden keskipitkän ja pitkän aikavälin kestävyyteen. Samalla yli kolmasosa vastaajista antoi viitteitä tällaisten säännösten käyttöönoton suunnitellusta aikataulusta kansallisessa finanssipolitiikan kehyksessä. Tilanne näyttää samalta, kun on kyse vaatimuksesta julkaista tiedot katastrofeihin ja ilmastoon liittyvistä ehdollisista sitoumuksista sekä julkiselle taloudelle aiheutuneista kustannuksista, jotka johtuvat luonnonkatastrofeista ja ilmastoon liittyvistä häiriöistä.

2.5 Selkeyttämistä koskevat muutokset (direktiivin 2011/85/EU 2, 3, 4, 5, 6 ja 7 artikla)

Direktiivin 2011/85/EU voimaantulon jälkeen käytäntö on osoittanut, että jotkin käsitteet ja termit on ymmärretty eri tavoin tai että niiden selkeyttämisestä tai päivittämisestä voisi olla hyötyä. Esimerkiksi viittaus EKT 95 -tilinpäätösstandardin käyttöön (aiemmassa 3 artiklan 1 kohdassa) korvattiin dynaamisemmalla viittauksella. Useimpien selkeytysten osalta jäsenvaltioita pyydettiin pääasiassa tarkistamaan, olisiko myös niiden kansalliseen talousarviolainsäädäntöön tarpeen tehdä vastaavat muutokset.

Puolet jäsenvaltioista katsoi, että niiden kansallinen lainsäädäntö kattaa jo kaikilta osin selkeyttämistä koskevat muutokset. Neljäsosa ilmoitti, että vaikka selkeytykset on suurelta osin katettu, tiettyihin kansallisiin säännöksiin on vielä tehtävä muutoksia. Neljäsosa raportoi yleisempiä tietoja osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen prosessista tai mainitsi käynnissä olevat arvioinnit.

3. PÄÄTELMÄT

Kaiken kaikkiaan jäsenvaltiot raportoivat epätasaisesta edistymisestä direktiiviin tehtyjen muutosten saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöään. Vastaavasti osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen jo toteutettuja vaiheita koskevat tiedot vaihtelivat suuresti sekä asiasisällöltään että tarkistettaviin säädöksiin tehtyjen viittausten osalta. Jäljellä oleville vaiheille ei yleensä ilmoitettu selkeää aikataulua.

Useimmat jäsenvaltiot, jotka raportoivat erityisesti tilastoja, kirjanpitoa ja avoimuutta koskevien muutosten saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöään, katsoivat, että vaatimukset on jo täytetty tai lähes täytetty. Useiden jäsenvaltioiden osalta ei kuitenkaan ole saatavilla yksityiskohtaisia tietoja.

Vaikuttaa siltä, että itsenäisten finanssipolitiikan instituutioiden suhteen on edistytty hyvin. Edistymistä tukevat samanlaiset – joskaan eivät täysin identtiset – säännökset, joita on sovellettu kaikissa tai useimmissa jäsenvaltioissa vuodesta 2011 lähtien. Jäsenvaltioiden on kuitenkin tarkasteltava edelleen huolellisesti tiettyjä direktiivin säännöksiä arvioidessaan tarvetta toteuttaa toimenpiteitä niiden saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tietyt riippumattomuutta koskevat positiiviset tekijät ovat joissakin tapauksissa pikemminkin vakiintuneita käytäntöjä, jotka edellyttävät lainsäädännön kodifiointia. Erityisesti uudet osatekijät, kuten viestintävalmiuksien korostaminen tai itsenäisten finanssipolitiikan instituutioiden ulkoinen arviointi, edellyttävät usein vielä lainsäädäntötoimia.

Vaikka monet jäsenvaltiot raportoivat, että julkisen talouden keskipitkän aikavälin kehyksen määritelmä on muutetun direktiivin mukainen, useimmissa jäsenvaltioissa suunnitellaan tai tarvitaan edelleen joitakin mukautuksia kehyksen vahvistamiseksi sekä sen varmistamiseksi,

että kehys on yhdenmukainen EU:n talouden ohjausjärjestelmän kanssa ennaltaehkäisevää osiota koskevan uuden asetuksen ja korjaavaa osiota koskevan muutetun asetuksen osalta.

Uudet ilmastoon liittyvät säännökset ovat edelleen suurelta osin käsittelemättä, ja jäsenvaltioiden on vielä määriteltävä aikataulunsa tätä varten.

Komissio jatkaa direktiivin niiden osioiden täytäntöönpanoa, joista se vastaa. Kun määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä on päättynyt, komissio aikoo tehdä säännöstenmukaisuudesta tarkan arvioinnin EU:n vakiomenettelyjen mukaisesti.